

II. Befordring af personer.

Ret til befordring. Anvisning af pladser.

§ 4. Den rejsende skal fra rejsens begyndelse være forsynet med en gyldig rejsehjemmel, som han skal opbevare under hele rejsen, på forlangende forevise for det billetterende personale og aflevere ved rejsens slutning.

Stk. 2. Adgangen til et tog er yderligere betinget af, at der er plads i den pågældende vognklasse. Er dette ikke tilfældet, kan den rejsende forlange sig plads anvist i den anden vognklasse, hvis der er plads i denne, mod tilbagebetaling eller efterbetaling af prisforskellen eller forlange godtgørelse af billetprisen for den strækning, hvorover befordring ikke kan finde sted. Anden erstatning gives ikke.

Stk. 3. Bestemte pladser kan kun forlanges, når der er udleveret særlige pladsbilletter. Jernbanepersonalet skal på de rejsendes forlangende anvise ledige pladser.

Overdragelse af rejsehjemler.

§ 5. En rejsehjemmel må kun overdrages til en anden, når den ikke lyder på navn og rejsen ikke er påbegyndt. En i strid hermed overdraget rejsehjemmel betragtes som ugyldig.

Rejsende uden gyldig rejsehjemmel.

§ 6. Træffes en rejsende uden at kunne forevise gyldig rejsehjemmel eller i en dyrere vognklasse end den, hvortil hans rejsehjemmel gælder, er han pligtig at erlægge dobbelt betaling, dog mindst 10 kr., for rejse i den vognklasse, hvori han befinder sig, regnet fra hans afgangsstation eller, såfremt denne efter jernbanepersonalets skøn ikke med sikkerhed kan fastslås, fra togets udgangsstation. Denne betaling opkræves ikke for rejsende ud over nærmeste by- eller knudestation, hvor den rejsende har tid til at løse ordinær billet for eventuel vidererejse. Forsøger en rejsende at skaffe sig befordring med et abonnementskort, hvis gyldighedstid er udløbet, er han tillige pligtig at betale prisen for det eller de kort, som han skulle have løst for den forløbne tid fra det ugyldige korts udløbsdato.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder

ikke anvendelse på den rejsende, som, inden han går ind i toget eller snarest muligt derefter, uopfordret anmelder for jernbanepersonalet, at han ikke har nogen rejsehjemmel, eller at han vil benytte en dyrere klasse end den, hans rejsehjemmel giver ret til. En sådan rejsende kan for rejsen, sædvanligvis dog ikke ud over nærmeste by- eller knudestation, hvor der er tid til at løse en ordinær billet til eventuel vidererejse, få udstedt en billet i toget til takstmæssig betaling for en billet eller en tillægsbillet med et tillæg, der svarer til billettens eller tillægsbillettens pris, dog ikke over 1 kr.

Stk. 3. Kan eller vil den rejsende ikke straks betale billetprisen eller tillægget, kan han udelukkes for befordring og kan under en offentlig politisag — foruden at dømmes til at betale det jernbanen tilkommende beløb — ikendes en statskassen tilfaldende bøde af mindst 10 og højst 100 kr.

Personer, som er udelukket fra eller kun betingelsesvis modtages til befordring.

§ 7. Udelukket fra befordring eller fra viderebefordring er:

- a. berusede personer og personer, som opfører sig på upassende måde, eller som ikke iagttager bestemmelserne i love og reglementer;
- b. personer, som er eller antages at være angrebet af nogen af de sygdomme, der efter lovgivningen altid bliver genstand for offentlig behandling.

Stk. 2. Personer, som lider af andre smitsomme sygdomme, kan ikke forlanges befordret med skibe og færges og i togene kun i særskilt vogn eller vognafdeling efter aftale med jernbanen. Personer, som af andre årsager øjensynlig vil være til besvær for medrejsende (herunder personer under politiledsagelse), befordres kun i særlig vognafdeling.

Stk. 3. Den person, der i medfør af stk. 1 og 2 udelukkes fra befordring eller viderebefordring, har krav på at få den erlagte betaling med fradrag af betalingen for den strækning, over hvilken befordringen har fundet sted, tilbagebetalt, medmindre han har skaffet sig adgang til toget efter at være